Icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu Hodighitria

- Îndrumătoarea -

Cuvânt înainte

Tainele Sfintei Icoane au început să se desluşească din ziua în care am primit Slujba şi istoricul Icoanei Maicii Domnului Odighitria din Monastirea Xenofont din Sfântul Munte. Citind istoricul, unele nedumeriri s-au desluşit, iar altele s-au ivit. Toate minunile săvârşite în biserica Mănăstirii Mihai Vodă erau aceleaşi cu cele ale Icoanei surori. Un lucru nou am aflat: Icoana are şi darul izbăvirii de cancer. Apoi am desluşit ceea ce eu duhovniceşte intuisem deja, că Paraclisul Icoanei se citeşte întotdeauna urmat de Acatistul Bunei Vestiri; Maica Domnului m-a luminat.

A mai rămas un lucru spre desluşire: valoarea istorică. Am constatat, după ce am citit istoricul Icoanei din Xenofont, că Icoana din Mănăstirea Mihai Vodă este cu 120 de ani

mai veche decât prima. Cu nevrednicie, în urma celor ştiute de mine, consider că înaintea celor două a existat o icoană şi mai veche care, probabil, s-a pierdut sau stă ascunsă. Este prea mult să mă gândesc că icoana din „Mihai Vodă" ar fi prima. Dar ştiu că icoanele noi se pictau după cele vechi făcătoare de minuni, după un ritual foarte strict. Adică: se spală cu apă curată (prima apă scoasă din fântână în ziua aceea) Icoana făcătoare de minuni. Apoi, cu apa astfel sfinţită, se spală lemnul icoanei celei noi, gata pregătit pentru a fi pictat, pentru ca darul primei icoane să treacă la următoarea. Aşa a procedat Sfântul Cuvios Antonie de la Pecerska atunci când a venit în Sfântul Munte să picteze icoana nouă după chipul Portăriţei (Portaitissa), sfinţia lui punând Lavra Pecerska sub ocrotirea Sfintei Icoane.

Pentru toate acestea, Maica Domnului să ne binecuvânteze şi să ne învrednicească să fim neobosiţi închinători şi slujitori ai acestei Sfinte Icoane Povăţuitoare, ce se prăznuieşte cu sărbătoare în fiecare an, la 21 ianuarie (stil nou).

Binecuvântare si ajutor întru toate să se reverse peste toţi aceia care cu credinţă pentru Maica Domnului, nu în mod special pentru cele mărturisite, ci mult mai mult pentru infinită dragoste ce ne-o poartă ca o Maică a tuturor, vor săvârşi la nevoie, dar şi la bucurie, canonul Sfântului Paraclis al Povăţuitoarei de 40 de ori, însoţit de Acatistul Bunei Vestiri.
Şi mare dar va fi acolo unde Maica Domnului va găsi şi puţină credinţă, statornicie pentru rugăciune şi, sigur, ar fi bine ca, măcar de 4 ori pe timpul celor 40 de zile, canonul să fie citit chiar în faţa Sfintei Icoane. De 4 ori, pentru că aşa cântam „Dumnezeu este Domnul...", la începutul Paraclisului, şi pentru că Dumnezeu priveşte lumea din cele patru colţuri ale ei.

Va adresez alese binecuvântări şi vă port întotdeauna în rugăciuni. Rugaţi-vă şi pentru mine, nevrednicul preot Adrian Beldianu.

Mănăstirea Mihai Vodă
Bucureşti, Fondată în 1591 de voievodul Mihai Viteazul

Una dintre icoanele făcătoare de minuni din Bucureşti, este icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Mihai Vodă. Ctitorie a Marelui Voievod Mihai Viteazul, mănăstirea fost ridicată la sfârşitul secolului al XVI-lea în urma unei făgăduinţe făcută Sfântului Nicolae.

Din consemnările cronicarului muntean Radu Popescu şi ale cronicarului maghiar Szamosközy Istvan aflăm că, pe vremea când Mihai era Ban al Craiovei, fiind condamnat la moarte de către Alexandru Vodă cel Rău, în drum spre locul execuţiei, a cerut voie gărzilor să intre să se închine în Biserica Albă-Postăvari (demolată în timpul regimului comunist). Aici s-a rugat în faţa icoanei Sfântului Nicolae, căruia i-a făgăduit că-i va înălţa o mănăstire în apropiere, dacă îl scapă de la moarte. Rugăciunea i-a fost ascultată şi, ajuns la locul execuţiei, călăul, speriat de chipul măreţ al Banului Craiovei, a aruncat securea spunând ca nu poate să-l omoare pe acest om. Scăpând de la moarte, Mihai şi-a ţinut făgăduiala şi a ridicat Mănăstirea cu hramul Sfântului Nicolae, cunoscută sub

numele de Mănăstirea Mihai Vodă, bijuterie arhitectonică, în prezent monument UNESCO.

În timpul regimului comunist, biserica a scăpat miraculos de buldozere. Se spune că în preziua demolării, Ceauşescu ar fi avut un vis cumplit, ce l-a determinat să renunţe la demolare şi să accepte soluţia translatării. Astfel, biserica a fost translatată 289 m din Dealul Spirii (Dealul Uranus) în spatele clădirilor ce mărginesc Splaiul Independenţei, pe strada Sapienţei, după care a fost închisă şi nu s-a mai slujit în ea până în anul 1994.

Pe placa din curtea bisericii sunt înscrise următoarele cuvinte:

"Acest străvechi lăcaş ce strălucea odinioară pe Dealul Uranus, fiind cea mai frumoasă cetate medievală a scăpat de vitregiile vremurilor din urmă fiind strămutată în anul 1985 în strada Sapienţei. Din mila lui Dumnezeu, Biserica a fost redeschisă în anii de arhipăstorire a P.S. Teoctist Patriarh al BOR, sfinţită şi predată cultului la 17 aprilie 1994 de către P.S. Teodosie Snagoveanul şi încredinţată P.S. Preot Adrian Beldianu".

Din relatările părintelui paroh Adrian Beldianu aflăm că a doua zi după sfinţirea bisericii, doamnele venite pentru curăţenie au constatat că Icoana Maicii Domnului, pictată pe un fond albastru deschis, crăpată pe mijloc şi deteriorată, este fierbinte şi nu poate fi scoasă din lada în care se afla. Iniţial, părintele a crezut că Icoana s-a înfierbântat din cauza unor posibile lumânări aprinse în faţa ei, dar în biserică nu ardeau lumânări şi atunci părintele cu bucurie amestecată cu teama sfântă a constatat că este vorba de o minune. Văzând starea Icoanei, s-a gândit că Maica Domnului îl îndeamnă pe această cale să o restaureze.

În timpul lucrării de restaurare, realizată de una dintre cele mai cunoscute restauratoare, specialistă în icoane cantacuzine, Irina Predescu, a ieşit la iveală inscripţia cu numele Icoanei, Odighitria, însemnul donaţiei făcute de monahul Ioan din Rusicon (Muntele Sfânt), anul 1666 şi semnătura acestuia. Odighitria (Hodighitria) înseamnă "cea care te povăţuieşte şi care te întâmpină", "te previne înainte de necazuri". Icoana era un dar pentru

Mihai Viteazul, însă a ajuns la Bucureşti la mult timp după moartea voievodului.

Părintele paroh dându-şi seama nu numai de valoarea istorică a Icoanei, cât şi de valoarea duhovnicească, a apelat la studenţii din Salonic cu rugămintea de a-i căuta istoricul şi Slujba Icoanei.

Până să primească răspuns, atât părintele, cât şi credincioşii au constatat cum Icoana începe să li se descopere în mod miraculos, la praznicele Sfinţiei Sale, îşi schimbă faţă, se îmbujorează, adunând sau desfăcând sfânta gură. În momentele de cumpănă din timpul lucrărilor de restaurare a Bisericii Mihai Vodă, Icoana se întrista sau se lumina.

A urmat apoi cea mai mare minune trăită de o credincioasă, care din cauza unei intervenţii chirurgicale a fost anunţată de doctori că nu va avea copii. Zdrobită de veste, s-a lăsat convinsă de o prietenă să vină la biserică. Părintele a sfătuit-o şi i-a dat canon să săvârşească neîntrerupt, timp de 40 de zile, Paraclisul Icoanei Maicii Domnului, iar la sfârşit Acatistul Bunei Vestiri. Nu după mult

timp, femeia l-a anunţat pe părinte că va avea un prunc. S-a născut o fetiţă sănătoasă şi frumoasă, primul copil închinat Maicii Domnului Odighitria. Au urmat şi alte asemenea minuni, tineri care s-au căsătorit, bolnavi care primeau alinare şi vindecare.

Mai târziu, părintele paroh a primit Slujba şi istoricul Icoanei Maicii Domnului Odighitria din Mănăstirea Xenofon din Sfântul Munte Athos. Citind istoricul, părintele a constatat că toate minunile săvârşite în biserica Mănăstirii Mihai Vodă sunt aceleaşi cu cele ale Icoanei surori. A mai aflat un lucru nou că Icoana are şi darul izbăvirii de cancer. "Apoi am desluşit ceea ce eu duhovniceşte intuisem deja, că Paraclisul Icoanei se citeşte întotdeauna urmat de Acatistul Bunei Vestiri; Maica Domnului m-a luminat.

Maica Domnului să ne binecuvânteze şi să ne învrednicească să fim neobosiţi închinători şi slujitori ai acestei Sfinte Icoane Povăţuitoare, ce se prăznuieşte cu sărbătoare în fiecare an, la **21 ianuarie (stil nou).**"

Paraclisul Icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu Hodighitria – Îndrumătoarea -

Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum şi pururea si în vecii vecilor.

Noi zicem: Slavă Ţie, Doamne (de 3 ori)

Urmează: Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, care pretutindenea eşti si toate le împlineşti, vistierul bunătăţilor şi datătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea si mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi! (de 3 ori),

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o noua astăzi şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertam greşiţilor noştri şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean. Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne miluieşte (de 12 ori),

Veniţi să ne închinăm Împăratului Nostru Dumnezeu!

Veniţi să ne închinam şi să cădem la însuşi Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniţi să ne închinam şi să cădem la însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru! (de 3 ori)

PSALMUL 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.

Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viata mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.

Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită în lăuntrul meu.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.

Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.

Degrab' auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormânt.
Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.
Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat, Cel ce vine întru numele Domnului (de 4 ori).

Troparele Paraclisului

Glas IV

Să ne închinam toţi cu evlavie Sfintei Icoane a îndrumătoarei şi către aceasta din suflet să strigăm: că Ceea ce eşti ajutătoare şi caldă

apărătoare, dă-ne nouă totdeauna ajutorul Tău cel cald, Născatoare de Dumnezeu, Fecioară Marie, şi de toate bolile izbăveşte-ne.
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.
Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile Tale, noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stat Tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la Tine, Stăpână, că Tu mântuieşti pe robii Tăi pururea din toate nevoile.

PSALMUL 50
Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
Ca fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.

Că iată întru fărădelege m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.
Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte.
Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

CANONUL

CANTAREA 1 (GLAS VIII)

Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: Preasfântă Nascătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Tu eşti apărătoare şi ajutor, Ceea ce eşti plină de har, îndrumătoare Marie, celor ce cu

credinţă şi cu dragoste caută la grabnica Ta mijlocire, Preacurată.
Maică fiind Izbăvitorului, izbăveşte de toate primejdiile şi greutăţile pe cei ce cu credinţă cheamă în tot ceasul numele Tău cel cinstit de îndrumătoare.
Venit-a Icoana Ta cea minunată din Vatoped prin chemare nevăzută în sfânta stană a Xenofontului, revărsând nouă har, îndrumătoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tămăduiri izvorăşte în chip minunat tuturor credincioşilor Icoana Ta cea dumnezeiască, de aceea cântam Ţie cântare de mulţumire, tot sufletul dreptcredincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Fiind bolnav cu trupul şi cu sufletul, cercetării celei Dumnezeieşti şi purtării Tale de grijă învredniceşte-mă Tu, Maica lui Dumnezeu, ca Ceea ce eşti bună şi Născătoarea Celui Bun.

CANTAREA A 3-A

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Din cer, Fecioară, cu privirea Ta senină, vezi pe cei ce stau la Icoana Ta, Preacurată. Împlineşte, Te rugăm, cererile noastre, Născătoare de Dumnezeu, ca Ceea ce eşti Maica îndurată a Atotţiitorului.
Har şi milă din belşug revarsă Icoana Ta, Preacurată, pe care o numim, Fecioară, îndrumătoare, şi vindecă totdeauna patimile cele netămăduite ale celor ce aleargă la Tine.
Harul Tău cel luminat care cu adevărat a ieşit în toată lumea din sfânta Ta Icoană, degrab' întâmpină pe cei ce sunt în primejdii şi dureri, Fecioară îndrumătoare; pentru aceasta pe Tine Te lăudam.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Femeilor neroditoare le dai rod, Preacurată, şi din calea pierzării, la Domnul îi călăuzeşti, sub acoperământul Tău cel sigur, pe cei ce se pocăiesc din inimă, Tu, singura îndrumătoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Fiind cuprins de neputinţe cumplite şi de chinurile bolilor, Tu, Fecioară, ajută-mi; cer ajutorul Tău, Fecioară, că pe Tine Te ştiu comoară de tămăduiri neîmpuţinată şi necheltuită, Ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

CATAVASIE

Izbăveşte de toată stricăciunea şi primejdia şi necazul pe cei ce caută la acoperământul Tău cel dumnezeiesc, ca Ceea ce eşti îndrumătoare tuturor, Născătoare de Dumnezeu.
Caută cu milostivire, cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel

cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.
Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă si lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către Tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab' şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, Ceea ce eşti singură grabnic folositoare.

Ectenie pentru cei pentru care se face Paraclisul.

ECTENIE SI SEDEALNA (GLAS II)

Izvor de bunătăţi ni s-a dat nouă Icoana Ta cea Preacinstită Fecioară îndrumătoare, de care noi, apropiindu-ne cu credinţă, ne umplem de bucurie sfântă şi vestim tuturor lucrarea minunilor Tale celor multe, Curată.

CANTAREA A 4-A

Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, am înţeles lucrurile Tale şi am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Icoana Ta cea preacinstită, Fecioara Stăpână, întărire s-a făcut nouă, robilor Tăi, şi izbăvire din primejdii.
Harul Tău vestesc cei izbăviţi din boli şi necazuri, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoare, că Tu ne întâmpini pretutindeni, Preacurată.
Întărire si tămăduire dăruieşte celor suferinzi în necazurile vieţii, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoare, ca Ceea ce eşti izvor nesecat al milei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Curăţire păcatelor noastre şi izbăvire de greşeli cere pentru cei ce aleargă cu credinţă la acoperământul Tău, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Nădejde şi întărire şi zid de scăpare nemişcat câştigându-te pe Tine, Ceea ce eşti întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

CANTAREA A 5-A

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Întinde, Curată, acoperământul Tău cel prealuminos către Biserica „Sf. Mare Muceniţă Ecaterina” cea cinstită, care se înfrumuseţează cu Icoana Ta, îndrumătoare.
Ai auzit glasul celor ce cu credinţă se roagă Ţie si ai vindecat, îndrumătoare, de boli grele pe cei suferinzi care aleargă la Tine.
Ceea ce singură, în chip minunat, ai purtat pe Dumnezeu în trup, Tu, îndrumătoare, ne vii în întâmpinare pretutindeni şi celor ce cer de la Tine le împlineşti toate cererile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-Te-ai Mănăstirii Xenofontului lauda dumnezeiască, Născătoare de Dumnezeu, şi tuturor creştinilor îndrumătoare şi mare Apărătoare, şi nouă celor ce Te cinstim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Tămăduieşte, Curată, neputinţa sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării Tale, şi sănătate, cu rugăciunile Tale, dăruieşte-mi.

CANTAREA A 6-A

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viata mea s-a apropiat de iad, şi ca Iona mă rog: „Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă!"

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Bolile cele grele le tămăduieşti şi dăruieşti ajutor cald celor ce cer de la Tine, Născătoare de Dumnezeu, Curată îndrumătoare; de aceea propovăduim pururea minunile Tale pe care le faci neîncetat.
Mai luminos decât soarele este pretutindeni acoperământul Tău, Fecioară; Tu vindeci boala cancerului şi dezlegi legăturile nerodirii celor ce cu evlavie cer harul Tău, Cinstită îndrumătoare.
Pe Tine aflându-te zid şi mângâiere dumnezeiască, Biserica „Sf. Mare Muceniţă Ecaterina" se măreşte cu Icoana Ta cea sfântă, Născătoare de Dumnezeu, îndrumătoare; pe care tot glasul o laudă ca pe o păzitoare şi mare scăpare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin valurile vieţii la limanul mântuirii duci, Fecioară, ca o îndrumătoare a tuturor şi Acoperământ, pe cei ce sunt înviforaţi, în primejdii, în dureri şi în necazuri, prin apărarea Ta, totdeauna.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Acum zac în patul durerilor şi nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog Ţie, Celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii şi Tămăduitorul bolilor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

CATAVASIILE CANTARII A 3-A

Izbăveşte de toată stricăciunea şi primejdia şi necazul pe cei ce caută la acoperământul Tău cel dumnezeiesc, ca Ceea ce eşti îndrumătoare tuturor, Născătoare de Dumnezeu.
Caută cu milostivire, cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Ectenie pentru cei pentru care se săvârşeşte Paraclisul.

CONDACUL (GLAS II)

Îndrumătoarea noastră şi pavăză în toată viaţa eşti, Preacurată; de aceea, de Icoana Ta cea sfântă apropiindu-ne, strigăm Ţie: îndrumă-ne pe noi către cele mai bune.

PROCHIMEN

Pomeni-voi numele Tău în tot neamul şi neamul.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

EVANGHELIA DE LA LUCA

„In zilele acelea, sculându-se Maria, s-a dus în grabă la munte, într-un oraş al lui Iuda, şi a intrat în casa lui Zaharia şi s-a închinat Elisabetei. Iar când a auzit Elisabeta închinarea Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei; şi Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt şi cu mare glas a strigat şi a zis: Binecuvântată eşti tu între femei si binecuvântat este Rodul pântecelui

tău! Şi de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Căci iată, cum veni la mine glasul închinării tale, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu. Şi fericită este aceea care a crezut că se vor împlini întocmai cele spuse ei de la Domnul. Atunci a zis Maria: Măreşte, sufletul meu, pe Domnul şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile, pentru că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic, şi sfânt este numele Lui. Şi a rămas Maria împreună cu Elisabeta, ca la trei luni. Apoi s-a întors la casa sa."

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Părinte, Cuvântule şi Duhule, Treime Sfântă, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte toate fărădelegile noastre.

(GLAS IV)

Îndreaptă-i pe căile pocăinţei, Preacurată, ca o îndrumătoare, pe cei ce se roagă Ţie cu credinţă; şi izbăveşte din nevoi şi din grelele necazuri şi feluritele ispite pe cei ce strigă către ajutorul Tău mântuitor, Pururea Fecioară; că apărarea Ta cea caldă întotdeauna vine în întâmpinare şi mântuieşte din mari primejdii; de aceea vestim, Stăpână, multele Tale minuni.

Preotul zice:

Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău, şi binecuvântează moştenirea Ta. Cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări. Înalţă fruntea dreptmăritorilor creştini şi trimite peste noi milele Tale cele bogate. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu

puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu folosinţele cinstitelor, cereştilor, netrupeşti puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli; ale celor între Sfinţi, părinţii noştri, mari dascăli ai lumii şi ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul şi Ioan Gură de Aur; Atanasie cel Mare, Chiril, Nicolae al Mirelor Lichiei şi Spiridon al Trimitundei, făcătorii de minuni; ale Sfinţilor, măriţilor, bunilor biruitori mucenici; ale Preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtători părinţii noştri: Grigorie Decapolitul, Nicodim cel Sfinţit şi Dimitrie cel Nou; ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi: Ioachim şi Ana; ale Sfântului a cărui pomenire o săvârşim astăzi, şi pentru ale tuturor sfinţilor, rugămu-ne, Multmilostive, Doamne, auzi-ne pe noi, păcătoşii, şi ne miluieşte pe noi.

Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care eşti binecuvântat, împreună cu Preasfântul şi bunul

şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

CANTAREA A 7-A

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: „Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat."

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Întâmpinându-i pe toţi cu harul Tău cel dumnezeiesc, îndrumătoare Fecioară, vindecă toate bolile şi tot necazul şi veseleşte pe cei ce cântă: „Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat".
Tot glasul vesteşte minunile Tale, îndrumătoare, că îi ajuţi degrabă pe toţi şi veseleşti pe cei ce-Ţi cântă: „Bucură-Te, Fecioară Curată, Apărătoarea noastră!".
Sfântă Ta Icoană sfinţeşte pe cei ce cad la ea cu credinţă; căci, patrunsă de lumina cea nematerialnică a harului Tău cel bogat,

conduce tainic către lumină pe cei ce Te laudă pe Tine, Fecioară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.
Tu, Fecioară îndrumătoare, dezlegi nerodirea femeilor şi sfinţeşti şi îndrepţi către calea pocăinţei cu apărarea Ta caldă pe cei ce sunt greu robiţi de stăpânirea vrăjmaşului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.
De neputinţele trupeşti şi de păcatele sufleteşti, pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul Tău cel dumnezeiesc, învredniceşte-i să fie tămăduiţi, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

CANTAREA A 8-A

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuinţă de ajutor de la Tine, Fecioară, care cântă şi Te preaînalţă întru toţi vecii.

Obştea sfântului Xenofont are Icoana Ta cea dumnezeiască, îndrumătoarea, pentru aceea măreşte purtarea Ta de grijă. Iar noi, cinstita Biserică „Sf. Mare Muceniţă Ecaterina", îţi mulţumim Ţie şi Te preaslăvim, ca pe apăratoarea noastră, avându-te pe Tine ocrotitoare şi bisericii păzitoare.
Izbăveşte, Fecioara, din necazuri şi primejdii pe cei ce Te cheamă cu tot sufletul, că Tu eşti Apărătoarea noastră.
Izbăvindu-ne din boli prin harul Tău cel dumnezeiesc, Fecioară îndrumătoare, aducem Ţie cu credinţă cântare de mulţumire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Biserica Ta cea sfântă, Fecioară, care se închină cu credinţă Icoanei Tale celei dumnezeieşti, acoper-o şi păzeşte-o de ispitele cele fără de număr.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Tu izgoneşti asuprirea şi năvălirea patimilor, Fecioară; pentru aceea Te lăudam întru toţi vecii.

IRMOSUL

Sa lăudam, bine să cuvântam şi să ne închinăm Domnului, cântându-i şi preaînălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.
Pe împăratul ceresc, pe care îl laudă oştile îngereşti, „lăudaţi-l şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii".

CANTAREA A 9-A

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, Te mărturisim pe Tine Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin Tine, slăvindu-Te cu cetele cele fără de trup.
Dăruind tămăduiri din belşug celor care cer şi întâmpinând pretutindeni pe cei ce Te cheamă,

Te-ai făcut, Fecioară, pricină de laudă a tot neamul.
Biserica Ta cea sfântă şi pe toţi creştinii care într-un suflet strigă către Tine, Fecioară, păzeşte-i nevătămaţi de toată vrăjmăşia.

Binecuvântam pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh Dumnezeu.

Fă cerească mintea mea cu iubirea Fiului Tău, Fecioară, şi îndrumă-ne totdeauna către căile pocăinţei, ca o îndrumătoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

De sus nu mă părăsi, trimiţând darurile bunătăţii Tale celei multe celor ce Te măresc cu inima neîndoită.

Catavasia:

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi surpă-i, cu dreapta Ta cea stăpânitoare şi atotputernică; celor ce sunt în scârbe le ajută, pe cei asupriţi îi mântuieşte şi

dezleagă de păcate pe cei ce se roagă Ţie; că toate le poţi, câte le voieşti.

Apoi:
Cuvine-se cu adevărat să Te fericim, Născătoare de Dumnezeu, Cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, Care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe Tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, Te mărim.
Cu dumnezeiască dragoste monahul Ioan din Rusiconul Sfântului Aton te-a dăruit bisericii noastre. Iar noi, cei ce ne împărtăşim de binefacerile ce neîncetat, în chip tainic şi minunat, se revarsă asupra celor ce o cinstesc, de aceea Te lăudam şi Te mărim, îndrumătoare.
Icoana Ta izvorăşte în chip minunat tămăduiri nenumărate celor ce Te cheamă cu credinţă; pentru aceasta tot glasul vesteşte harul Tău, lăudând minunile Tale, îndrumătoare.
Cine va cânta purtarea Ta de grijă şi harul Tău pe care le ai pentru toţi, Maica lui Dumnezeu,

că dai rod pântecelor neroditoare şi opreşti zăduful tuturor patimilor.
Bucură-te, dumnezeiască biserică a Maicii Domnului, ce ai în sânurile tale Icoana cea cinstită; de aceea Te laudă toată lumea, Născătoare de Dumnezeu, împărtaşindu-se de darurile Tale.
Cu îndurare vezi, îndrumătoare, pe cei ce stau la Icoana Ta cea cinstită şi împlineşte cererile tuturor, Fecioară îndrumătoare.
Mute să fie buzele păgânilor celor ce nu se închină cinstitei Icoanei Tale, celei zugrăvite de Sfântul Apostol si Evanghelist Luca, ceea ce se cheama Povăţuitoarea.
Pe cei ce caută cu credinţă la acoperământul Tău, îndrumatoare Marie, şi pe cei ce strigă cu credinţă numele Tău cel dumnezeiesc, păstrează-i nevătămaţi de dureri şi necazuri.
Toate oştile îngereşti, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece Apostoli şi toţi Sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceţi rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi. (de 3 ori)

Troparele de umilinţă, **ectenia cererilor** şi apolisul, cu care cântam:

TROPARUL PREASFINTEI INDRUMATOARE (GLAS I):

Icoanei Tale celei sfinte, numită îndrumătoarea, închinându-i-ne acum cu multă credinţă, Te lăudam, Curată Fecioară, căci ea ne-a fost adusă în chip minunat, în ziua Sf. Ierarh Nicolae, revărsând către noi minunile Tale şi izbăvindu-ne din toate nevoile; de aceea, cu dragoste strigăm Ţie: Slavă milostivirii Tale, Curată, Slavă pavezei Tale, Slavă purtării Tale de grija, Una Prealaudată.

Glas II: Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce eşti viaţă fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii şi când ai înviat pe cei morţi din cele de dedesubt, toate puterile cereşti au strigat: Dătătorule de viaţă, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

AL DOILEA TROPAR AL PREASFINTEI INDRUMATOARE:

Pe cei ce caută cu credinţă la acoperământul Tău cel minunat şi la apărarea Ta cea caldă, Fecioară îndrumatoare, Maica lui Hristos Dumnezeu, scapă-i din toată boala şi toată nevoia şi toate necazurile şi încercarile; că toţi către Tine îndreptam privirile şi chemăm cu credinţă numele Tău cel preasfant, Stăpână.

CONDACUL INDRUMATOAREI:

Lăudăm minunile Fecioarei pe care în chip minunat le-a facut în timpurile noastre şi Icoanei Celei Prea Curate numită Îndrumătoarea, care a fost adusă aici din Mănăstirea Rusicon spre pavază şi acoperământ, ne închinăm strigând: Bucură-te, Maica Preacurată.

Apoi, Preotul zice ectenia:

Miluieşte-ne, pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne miluieşte. (de 3 ori)

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, iertarea, buna-sporire şi chivernisire a robilor lui Dumnezeu (N) şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Strana: Doamne miluieşte. (de 3 ori)

Încă ne rugăm ca să fie păzit sfânt locaşul acesta, ţara aceasta, oraşul acesta şi toate oraşele şi satele, de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră şi de războiul cel dintre noi; pentru că milostiv, blând şi lesne iertător să ne fie nouă Bunul şi Iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, şi să-Şi întoarcă toată mânia, care se porneşte asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de îngrozirea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, şi să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne miluieşte. (de 40 ori)

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe şi, Milostive Stăpâne, milostiv fii nouă, pentru păcatele noastre şi ne miluieşte pe noi.

Strana: Doamne miluieşte (de 3 ori), iar preotul zice ecfonisul:
Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Iar apoi se zice:

Acatistul Maicii Domnului al Bunei Vestiri (25 MARTIE)

Condacul 1:

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă, mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne din toate nevoile, ca să strigam Ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Icosul 1:

Îngerul cel mai întâistătător, din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! Şi împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-Te pe Tine, Doamne, întrupat, s-a spăimântat şi a strigat către Dânsa unele ca acestea:
Bucură-te, cea prin care răsare bucuria;
Bucură-te, cea prin care piere blestemul;
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei;
Bucură-te, înălţime, întru care anevoie se suie gândurile omeneşti;

Bucură-te, adâncime, care nu te poţi vedea lesne cu ochii îngereşti;
Bucură-te, că eşti scaun Împăratului;
Bucură-te, că porţi pe Cel ce poartă toate;
Bucură-te, steaua, care arăţi Soarele;
Bucură-te, pântecele dumnezeieştii întrupări;
Bucură-te, cea prin care se înnoieşte făptura;
Bucură-te, cea prin care prunc se face Făcatorul;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul 2:

Văzându-se pe sine Sfânta întru curăţie, a zis lui Gavriil cu îndrăznire: glasul tău preamărit se arată a fi cu anevoie primit sufletului meu; cum veseşti mie naştere cu zămislire fără sămânţă, strigând: Aliluia!

Icosul 2:

Înţelesul cel greu de pătruns căutând Fecioara să-L înţeleagă, a strigat către cel ce slujea: Din pântece curat, cum este cu putinţă să se nască

fiu, spune-mi? Iar el a zis către ea, cu frică, strigând aşa:

Bucură-te, tăinuitoarea sfatului celui nespus;

Bucură-te, încredinţarea celor ce au trebuinţă de tăcere;

Bucură-te, începătura minunilor lui Hristos;

Bucură-te, capul poruncilor Lui;

Bucură-te, scara cerului, pe care S-a pogorât Dumnezeu;

Bucură-te, pod, care treci la cer pe cei de pe pământ;

Bucură-te, minune, care de îngeri eşti mult slăvită;

Bucură-te, ceea ce eşti rana de mult plâns a diavolilor;

Bucură-te, ceea ce ai născut lumina cea neapusă;

Bucură-te, ceea ce n-ai învăţat pe nici unul în ce chip a fost;

Bucură-te, ceea ce covârşeşti mintea celor înţelepţi;

Bucură-te, ceea ce luminezi gândurile celor credincioşi;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul 3:

Puterea Celui de sus a umbrit atunci, spre zămislire, pe ceea ce nu ştia de nuntă şi pântecele ei cel cu bună roadă, ca o ţarină dulce, l-a arătat tuturor celor ce vor să secere mântuire, când vor striga aşa: Aliluia!

Icosul 3:

Având Fecioara primit în pântece pe Dumnezeu, a alergat la Elisabeta; iar pruncul aceleia, îndată cunoscând închinarea ei, s-a bucurat, şi cu salturile în pântece, ca prin nişte cântări, a strigat către Născătoarea de Dumnezeu:
Bucură-te, viţa mlădiţei celei neveştejite;
Bucură-te, câştigarea rodului celui fără de moarte;
Bucură-te, ceea ce ai lucrat pe Lucrătorul cel iubitor de oameni;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul vieţii noastre;
Bucură-te, brazdă, care ai crescut înmulţirea milelor;

Bucură-te, masă, care porţi îndestularea milostivilor;
Bucură-te, ceea ce înfloreşti Raiul desfătării;
Bucură-te, ceea ce găteşti adăpostire sufletelor;
Bucură-te, tămâia rugăciunii celei primite;
Bucură-te, curăţia a toată lumea;
Bucură-te, voia cea bună a lui Dumnezeu către noi, cei muritori;
Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul 4:

Vifor de gânduri necuviincioase având în sine, înţeleptul Iosif s-a tulburat, uitându-se spre tine cea neamestecată cu nunta, gândind că eşti furată de nuntă ceea eşti fără de prihană; iar dacă a cunoscut că zămislirea ta este de la Duhul Sfânt, a zis: Aliluia!

Icosul 4:

Au auzit păstorii pe îngeri lăudând venirea lui Hristos în trup şi, alergând ca la un păstor, L-au văzut pe Acesta ca pe un Miel fără de prihană în braţele Mariei, pe care lăudând-o au zis:

Bucură-te, Maica Mielului şi a Păstorului;

Bucură-te, staulul oilor cuvântătoare;

Bucură-te, ceea ce eşti muncire pentru vrăjmaşii cei nevăzuţi;

Bucură-te, ceea ce deschizi uşile Raiului;

Bucură-te, că cele cereşti se bucură cu cele pământeşti;

Bucură-te, că cele pământeşti dănţuiesc împreună cu cele cereşti;

Bucură-te, gura Apostolilor cea fără de tăcere;

Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri;

Bucură-te, temeiul cel tare al credinţei;

Bucură-te, cunoştinţa harului cea luminoasă;

Bucură-te, cea prin care s-a golit iadul;

Bucură-te, cea prin care noi ne-am îmbrăcat cu slavă;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul 5:

Steaua cea cu dumnezeiască mergere văzând-o magii, au mers pe urma luminii ei; şi, ţinând-o ca pe o făclie, cu dânsa căutau pe Împăratul cel Tare; şi, ajungând pe Cel neajuns, s-au bucurat strigându-I: Aliluia!

Icosul 5:

Au văzut pruncii haldeilor în mâinile Fecioarei pe Cel ce a zidit pe oameni cu mâna; şi, cunoscându-L a fi Stăpân, măcar de a şi luat chip de rob, s-au grăbit cu daruri a-I sluji Lui şi a striga celei binecuvântate:
Bucură-te, Maica stelei celei neapuse;
Bucură-te, raza zilei celei de taină;
Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înşelăciunii;
Bucură-te, ceea ce luminezi pe tăinuitorii Treimii;
Bucură-te, ceea ce ai lepădat dintru dregătorie pe tiranul cel fără de omenie;

Bucură-te, ceea ce ai arătat pe Domnul Hristos iubitorul de oameni;
Bucură-te, ceea ce ne-ai izbăvit din slujirea cea idolească;
Bucură-te, ceea ce ne curăţeşti de lucrurile cele întinate;
Bucură-te, ceea ce ai stins închinăciunea focului;
Bucură-te, ceea ce ne-ai izbăvit de văpaia patimilor;
Bucură-te, îndreptătoarea înţelepciunii celor credincioşi;
Bucură-te, veselia tuturor neamurilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul 6:

Vestitori purtători de Dumnezeu făcându-se magii, s-au întors în Babilon, săvârşind proorocia Ta; şi, mărturisindu-te pe Tine, Hristoase, tuturor au lăsat pe Irod ca pe un mincinos, că nu ştia să cânte: Aliluia!

Icosul 6:

Strălucind Tu în Egipt lumina adevărului, ai izgonit întunericul minciunii; că idolii lui, Mântuitorule, nerăbdând tăria Ta, au căzut; iar cei ce s-au izbăvit de dânşii strigau către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, îndreptarea oamenilor;

Bucură-te, căderea diavolilor;

Bucură-te, ceea ce ai călcat rătăcirea înşelăciunii;

Bucură-te, ceea ce ai vădit înşelăciunea idolească;

Bucură-te, mare, care ai înecat pe faraonul cel netrupesc;

Bucură-te, piatră, care ai adăpat pe cei însetaţi de viaţă;

Bucură-te, stâlp de foc, care povăţuieşti pe cei dintru întuneric;

Bucură-te, acoperământul lumii, cel mai lat decât norul;

Bucură-te, hrană cea în loc de mană;

Bucură-te, slujitoarea desfătării celei Sfinte;

Bucură-te, pământul făgăduinţei;

Bucură-te, cea dintru care curge miere şi lapte;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul 7:

Vrând Simeon să se mute din acest veac înşelător de acum, Te-ai dat lui ca un prunc, dar Te-ai făcut cunoscut lui şi ca Dumnezeu desăvârşit; pentru aceea s-a mirat de înţelepciunea Ta cea nespusă, strigând: Aliluia!

Icosul 7:

Arătat-a făptură nouă, aratându-Se Făcătorul nouă, celor ce suntem făcuţi de Dânsul, răsărind din pântecele cel fără de sămânţă şi păzindu-l întreg, precum a fost, ca, văzând minunea, să o lăudam pe Dânsa, strigând:
Bucură-te, floarea nestricăciunii;
Bucură-te, cununa înfrânării;
Bucură-te, ceea ce ai strălucit chipul învierii;
Bucură-te, ceea ce ai arătat viaţa îngerească;
Bucură-te, pomul cel cu luminoasă roadă, din care se hrănesc credincioşii;
Bucură-te, copacul cel înfrunzit cu bună

umbră, sub care mulţi se acoperă;
Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântece pe Povăţuitorul celor rătăciţi;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Izbăvitorul celor robiţi;
Bucură-te, îmblânzirea Judecătorului celui drept;
Bucură-te, iertarea a multor greşiţi;
Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală;
Bucură-te, dragostea care biruieşte toată dorirea;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul 8:

Văzând naştere străină să ne înstrăinam din lume, mutându-ne mintea la cer; că pentru aceasta Dumnezeu cel preaînalt pe pământ S-a arătat om plecat, vrând să tragă la înălţime pe cei ce strigă Lui: Aliluia!

Icosul 8:

Cu totul a fost între cei de jos, iar de cei de sus, nicicum nu S-a depărtat Cuvântul cel necuprins; că dumnezeiască pogorâre a fost, iar nu mutare din loc, şi naştere din Fecioară primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:
Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu celui neîncăput;
Bucură-te, uşa tainei celei de cinste;
Bucură-te, auzirea cea cu nepricepere a celor necredincioşi;
Bucură-te, lauda cea fără de îndoire a celor credincioşi;
Bucură-te, căruţa cea preasfântă a Celui ce este pe heruvimi;
Bucură-te, sălaşul cel preaslăvit al Celui ce este pe serafimi;
Bucură-te, cea care ai adunat cele potrivnice întru una;
Bucură-te, ceea ce ai împreunat fecioria şi naşterea;
Bucură-te, cea prin care s-a dezlegat călcarea poruncii;
Bucură-te, cea prin care s-a deschis Raiul;

Bucură-te, cheia împărăţiei lui Hristos;
Bucură-te, nădejdea bunătăţilor celor veşnice;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul 9:

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrul cel mare al întrupării Tale; că pe Cel neapropiat, ca Dumnezeu, L-a văzut om apropiat tuturor, petrecând împreună cu noi şi auzind de la toţi: Aliluia!

Icosul 9:

Pe ritorii cei mult vorbitori îi vedem tăcând ca nişte peşti fără de glas, despre tine, Născătoare de Dumnezeu; că nu se pricep sa spună în ce chip şi fecioară ai rămas şi ai putut naşte. Iar noi, minunându-ne de o minune ca aceasta, cu credinţă strigam:
Bucură-te, sălaşul Înţelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, comoara rânduielii Lui;
Bucură-te, ceea ce arăţi pe filosofi neînţelepţi;
Bucură-te, ceea ce ai vădit pe cei meşteri la cuvânt a fi necuvântători;

Bucură-te, că au înnebunit întrebătorii cei cumpliţi;
Bucură-te, că s-au veştejit făcătorii de basme;
Bucură-te, ceea ce ai rupt vorbele cele încurcate ale atenienilor;
Bucură-te, ceea ce ai umplut mrejele pescarilor;
Bucură-te, ceea ce ne-ai tras din adâncul necunoştinţei;
Bucură-te, ceea ce pe mulţi i-ai luminat la minte;
Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, limanul celor ce umblă cu corăbiile acestei vieţi;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioara!

Condacul 10:

Vrând să mântuiască lumea, Împodobitorul tuturor a venit la ea, aşa cum Însuşi făgăduise; şi, păstor fiind, ca Dumnezeu, pentru noi S-a arătat om ca noi; căci cu asemănarea chemând pe cel asemenea, ca un Dumnezeu, aude: Aliluia!

Icosul 10:

Zid eşti fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi tuturor celor ce aleargă la tine; ca Făcătorul cerului şi al pământului te-a gătit pe tine, Curată, sălăşluindu-se în pântecele tău şi învăţând pe toţi să strige:
Bucură-te, turnul feciorie;
Bucură-te, uşa mântuirii;
Bucură-te, începătoarea prefacerii celei înţelegătoare;
Bucură-te, dătătoarea bunătăţii celei dumnezeieşti;
Bucură-te, că tu ai înnoit pe cei zămisliţi cu ruşinea;
Bucură-te, că tu ai învăţat pe cei furaţi de minte;
Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stricătorul gândurilor;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Semănătorul curăţiei;
Bucură-te, cămara nunţii celei fără de sământă;
Bucură-te, ceea ce ai împreunat cu Domnul pe cei credincioşi;

Bucură-te, ceea ce între fecioare singură ai fost bună hrănitoare de prunc;
Bucură-te, cămara cea împodobită a sufletelor Sfinţilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul 11:

Împărate Sfinte, de Ţi-am aduce cântări şi psalmi la număr întocmai ca nisipul, nimic nu plinim cum se cuvine, căci se biruieşte toată cântarea care se îndreaptă către mulţimea milelor Tale celor multe, pe care le-ai dat celor ce-Ţi strigă Ţie: Aliluia!

Icosul 11:

Făclie primitoare de lumină, arătată celor ce sunt întru întuneric, o vedem pe Preasfânta Fecioară; că, aprinzând în sine Focul cel netrupesc, îndreptează spre cunoştinţa cea dumnezeiască pe toţi, şi luminează mintea cu raza şi cu chemarea se cinsteşte cu acestea:
Bucură-te, raza Soarelui celui înţelegător;
Bucură-te, raza Luminii celei neapuse;

Bucură-te, fulgerul care luminezi sufletele;
Bucură-te, ceea ce îngrozeşti pe vrăjmaşi ca un tunet;
Bucură-te, că dintru tine a răsărit strălucirea cea cu multă lumină;
Bucură-te, că ai izvorât râul care curge cu ape multe;
Bucură-te, ceea ce ai zugrăvit chipul colimvitrei;
Bucură-te, ceea ce curăţesti întinăciunea păcatului;
Bucură-te, baie, care speli conştiinţa;
Bucură-te, paharul, care dregi bucuria;
Bucură-te, mireasma mirosului celui bun al lui Hristos;
Bucură-te, viaţa veseliei celei de taină;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul 12:

Vrând sa dea har datoriilor celor de demult, dezlegătorul tuturor datoriilor omeneşti a venit singur la cei ce se depărtaseră de harul Lui, şi, rupând zapisul, aude de la toţi: Aliluia!

Icosul 12:

Cântând naşterea ta, te lăudam toţi, ca pe o Biserică însufleţită, Născătoare de Dumnezeu; că, locuind în pântecele tău, Domnul, Care ţine toate cu mâna, a Sfinţit, a slăvit şi a învăţat pe toţi să strige către tine:
Bucură-te, locaşul lui Dumnezeu-Cuvîntul;
Bucură-te, SFÂNTĂ, ceea ce eşti mai mare decât Sfinţii;
Bucură-te, chivot poleit cu Duhul;
Bucură-te, comoara vieţii cea neîmpuţinată;
Bucură-te, coroana cea scumpă a împăraţilor celor credincioşi;
Bucură-te, lauda cea de cinste a preoţilor celor cuvioşi;
Bucură-te, stâlpul Bisericii cel neclintit;
Bucură-te, zidul împăraţiei cel nebiruit;
Bucură-te, cea prin care se înalţă biruinţele;
Bucură-te, cea prin care cad vrăjmaşii;
Bucură-te, tămăduirea trupului meu;
Bucură-te, izbăvirea sufletului meu;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

CONDAC 13

O, Maică prealăudată, care ai născut pe Cuvântul, Cel ce este mai Sfânt decât toţi Sfinţii, primind acest dar de acum, izbăveşte de toată ispita şi scoate din munca ce va să fie, pe toţi cei ce-ţi cântă: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori)

Apoi se zice Icosul întâi şi Condacul întâi:

RUGACIUNE CATRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU ŞI PURUREA FECIOARA MARIA

Preacurată Doamnă, Stăpână, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care poţi face tot binele, primeşte aceste daruri, care se cuvin numai ţie, de la noi, nevrednicii robii tăi, ceea ce eşti aleasă din toate neamurile, i te-ai arătat mai înaltă decât toate făpturile cereşti şi pământeşti. Căci pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor; şi prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu, şi ne-am învrednicit Sfântului Lui Trup şi Preacuratului Lui Sânge. Pentru aceea fericită eşti întru neamurile neamurilor, ceea ce

eşti de Dumnezeu fericită, mai luminată decât Heruvimii şi mai cinstită decât Serafimii fiind.
Şi acum, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioara întru tot cântată, nu înceta a te ruga pentru noi, nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de tot sfatul celui înşelător, şi de toată primejdia şi să fim păziţi nevătămaţi de toată lovirea cea înveninată a diavolului; ci până la sfârşit cu rugăciunile tale, păzeşte-ne pe noi neosândiţi. Că întru paza şi cu ajutorul Tău fiind mântuiţi, slavă, laudă, mulţumire şi închinăciune, pentru toate să înălţăm unuia în Treime Dumnezeu, Ziditorul tuturor, acum şi pururea şi în vecii vecilor.
Amin.

PRAVILA DE RUGĂCIUNE "BOGORODICINAIA" NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Adică citirea de 150 de ori a cântării aduse din ceruri de către Arhanghelul Gavriil ca închinăciune Preasfântei Fecioare Maria, Născătoarea de Dumnezeu:

„ **Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te ! Ceea ce eşti plină de har, Marie, Domnul este cu Tine. Binecuvântată eşti Tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui Tău, că ai născut pre Mântuitorul sufletelor noastre**”.

Această pravilă a fost dată de Maica Domnului însăşi în veacul al VII-lea şi odinioară era săvârşită de către toţi creştinii. Mai pe urmă însă a fost dată uitării. Preacuviosul Serafim de Sarov a amintit de această pravilă. În chilia lui s-a găsit o cărticică veche cu descrierea minunilor petrecute cu oamenii care împlineau această pravilă. Citirea de 150 de ori a rugăciunii "Bogorodicinaia" îi aduce creştinului un mare

folos. Domnul ne-a arătat cât de puternică este rugăciunea Preacuratei Sale Maici înaintea Lui şi cât de eficient este ajutorul acordat de Ea; în cele mai dificile împrejurări şi cu totul pe neaşteptate Ea ne-a întins mâna Sa izbăvitoare.

Citirea de 150 de ori a rugăciunii „Bogorodicinaia" îndepărtează mânia lui Dumnezeu şi chiar verdictul judecătorului Cunoscător-de-inimi este amânat. O, ce mare îndrăzneală ! „Bogorodicinaia" din focul patimilor ne scoate, din fundul beznei ne ridică; cu acesta rugăciune nicicând nu vom pieri, în foc nu vom arde, cei tulburaţi sufleteşte ne vom tămădui, cei întinaţi cu păcatele ne vom curăţi, cei omorâţi de patimi vom învia şi vom cânta cu bucurie :

« Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, Bucură-te ! »

La începutul acestei pravile se citesc rugăciunile:

Tatăl nostru, Carele eşti în ceruri, sfinţească-Se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în Cer aşa şi pre pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o

nouă astăzi şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pre noi în ispită ci ne izbăveşte de cel viclean.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, Binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădăjduim întru Tine, ci să ne mântuim prin Tine din nevoi, că Tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Mântuieşte, Doamne, pre părintele meu duhovnicesc (numele) si pre toţi fiii lui duhovniceşti şi pre fraţii noştri întru Hristos şi pre toate rudeniile cele după duh şi după trup, întăreşte-i, apăra-i şi miluieşte-i, dă-le mângâiere în scârbe şi vindecare de boale. Doamne ! Trimite-i lui harul Sfântului Duh şi pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu ajută-ne, Doamne, să ne îndreptam viaţa şi să ne mântuim sufletele noastre. Amin !

Apoi, după fiecare 10 rugăciuni citim „Uşa milostivirii", după care ne rugăm la Maica Domnului după trebuinţele fiecăruia cu

cuvintele noastre, adăugând următoarele cereri:

După primele 10 rugăciuni : O, Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte şi păzeşte pre toţi creştinii dreptmăritori, sporeşte-le credinţa şi pocăinţa, iar pre cei adormiţi odihneşte-i în veşnica slavă a Domnului nostru.

După 20 rugăciuni : O, Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-i şi întoarce-i în Biserica Ortodoxă pre cei rătăciţi şi căzuţi robi ai Tăi (numele).

După 30 rugăciuni : O, Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-l şi păzeşte-l pre părintele meu duhovnicesc (numele) şi cu sfintele rugăciunile lui miluieşte-mă pre mine, păcătosul.

După 40 rugăciuni : O, Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, potoleşte întristările noastre şi trimite mângâiere celor scârbiţi şi bolnavi robi ai Tăi (numele).

După 50 rugăciuni : O, Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, izbăveşte-mă de ispite şi de tot răul si năpăstuirile.

După 60 rugăciuni : O, Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, ajuta-mă să săvârşesc toate lucrările mele întru slava lui Dumnezeu spre folosul celor apropiaţi.

După 70 rugăciuni : O, Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, păzeşte-mă de tot răul şi acoperă-mă cu cinstitul Tău omofor.

După 80 rugăciuni : O, Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, înviază sufletul meu şi dăruieşte-mi rugăciune statornică, către Tine.

După 90 rugăciuni : O, Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi cu milostivirea Fiului Tău şi a Stăpânului nostru, ca să-mi trimită harul rugăciunii celei arzătoare şi osârdnice.

După 100 rugăciuni : O, Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, înduplecă-l pre Domnul nostru Iisus Hristos să mă miluiască pre mine, păcătosul, să-mi ierte toate păcatele şi să mântuiască păcătosul meu suflet.

După 110 rugăciuni : O, Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, aprinde-mă cu iubirea Ta, întăreşte-mă cu credinţă şi luminează ochii mei întunecaţi cu păcatele.

După 120 rugăciuni : O, Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, izbăveşte-mă de gânduri deşarte şi dăruieşte-mi cuget şi inimă avântată spre mântuire.

După 130 rugăciuni : O, Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, trimite-mi pace sufletească, odihnă si sănătate trupească.

După 140 rugăciuni : O, Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, dăruieşte-mi sfârşit paşnic şi netulburat şi călăuzeşte-mi sufletul prin vămile cele înfricoşătoare.

După 150 rugăciuni : O, Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, să-mi fii mie, Maică a lui Dumnezeu, zid nebiruit şi protectoare puternică, nu mă respinge pre mine, păcătosul şi nevrednicul, care alerg la împărătescul Tău acoperământ, căci Tu eşti nădejdea creştinilor şi adăpostirea păcătoşilor.

La sfârşitul Pravilei de rugăciune rostim :

Cuvine-Se cu adevărat să Te fericim pre Tine, Născătoare de Dumnezeu, Cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pre Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pre Tine, Cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, Te mărim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluieşte !
(de trei ori)

Rugăciune către Preasfântă Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă de Dumnezeu Născătoare Fecioară, acoperă-mă şi mă păzeşte pre mine, robul Tău, de toată răutatea sufletului şi a trupului şi de tot vrăjmaşul cel nevăzut şi văzut.

Bucură-te, Ceea ce eşti cu har dăruită, Marie, Domnul este cu tine ! Binecuvântată eşti Tu între femei si binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pre Mântuitorul sufletelor noastre. Bucură-te şi Te veseleşte, Născătoare de Dumnezeu Fecioară şi Te roagă pentru robul Tău. Doamnă şi Stăpână a îngerilor şi Maică a creştinilor, ajută-mi mie robului Tău. O, Marie, cu totul fără de prihană, Bucură-te Mireasă nenuntită. Bucură-te, bucuria celor necăjiţi şi mângâierea celor scârbiţi, Bucură-te hrana celor flămânzi şi limanul celor înviforaţi. Bucură-te, Cea mai sfântă decât sfinţii şi decât toată zidirea mai cinstită. Bucură-te, sfinţenia Tatălui, lăcaşul Fiului şi umbrirea Duhului Sfânt. Bucură-te, palatul de lumină al lui Hristos Dumnezeului

nostru, Împăratul tuturor. Bucură-te, lauda creştinilor şi ajutătoarea cea gata a celor ce Te cheamă pre Tine.

Preasfântă Stăpâna mea, păzeşte-mă sub acoperământul Tău, căci în preacuratele Tale mâini îmi pun duhul meu. Fii ajutătoare şi acoperământ sufletului meu în ziua cea înfricoşătoare a judecaţii şi roagă-Te pentru mine, nevrednicul, să intru curat şi limpezit în rai. Să nu mă lepezi, Doamna mea, pre mine, robul Tău, ci ajută-mi mie şi dă-mi împlinirea cererii. Izbăveşte-mă de toată primejdia, bântuiala, nevoia şi neputinţa şi dăruieşte-mi pocăinţă mai înainte de sfârşit. Că prin mijlocirea si ajutorul Tău, mântuindu-mă în viaţa aceasta de acum de tot vrăjmaşul văzut şi nevăzut, umblând cu plăcere de Dumnezeu în voia iubitului Tău Fiu şi Dumnezeului nostru, iar la ziua cea înfricoşătoare a judecaţii izbăvindu-mă de veşnica şi grozava muncă, să mă închin, să mulţumesc şi să slăvesc întru tot sfânt numele Tău în vecii vecilor. Amin !

Bucură-te, Cea plină de har !

Bucură-te, Ceea ce eşti preafericită !

Bucură-te, Cea preabinecuvântată !

Domnul este cu Tine !

Aceasta pravilă se face în mănăstirea din Diveevo a Sf. Serafim de Sarov în fiecare seară, la ora 21, la procesiunea de pe Kanafka (Drumul Maicii Domnului, care înconjura mănăstirea).

La praznicul Icoanei Îndrumătoarei
21 ianuarie 2012

Icoana nu este un simplu tablou, este o fereastră către veşnicie. Cinstirea icoanei trece dincolo, reprezentând întâlnirea simţurilor noastre cu prezenţa harică a celor înfăţişate în ea. La modul general, toate icoanele sunt făcătoare de minuni. Pentru că dacă ne vom ruga cu toată credinţa sau măcar cu o credinţă "cât un bob de muştar", Sfinţii nu ne vor trece cu vederea şi ne vor trimite de la Bunul Dumnezeu darurile duhovniceşti pentru care ne-am rugat. În mod aparte unele icoane primesc prin pronie dumnezeiască un har deosebit. Este şi cazul acestei minunate icoane „Îndrumătoarea" ce a poposit în sfânt locaşul nostru.

În mod minunat, viaţa multora dintre cei ce s-au rugat în faţa icoanei Maicii Domnului „Hodighitria" s-a schimbat. Mulţi au dobândit daruri spirituale la care nici nu mai îndrăzneau să spere. Unii au dobândit vindecări minunate, iar alţii o "simplă" binecuvântare ce le-a inundat haric inimile.

Nu avem cuvinte să putem mulţumi Maicii Domnului pentru toate darurile primite, pentru toată Binecuvântarea trimisă, pentru marea şi nemăsurata Sa milă, pentru fiecare dintre copiii Săi.

De multe ori ne-am gândit: câtă durere? câtă suferinţă a fost în sufletul Maicii Domnului când L-a văzut răstignit pe Fiul Său?
Oare cum să nu ne înţeleagă durerea fiecăruia? Cine poate înţelege mai mult decât o mamă care a suferit? Ca orice mamă care îşi iubeşte copiii suferă alături de ei şi pentru ei, îi apără, îi ajută şi le dăruieşte toată dragostea.

Ştim că Maica Domnului ne veghează şi ne îndrumă paşii în viaţă fiecăruia după trebuinţele sale, cele ştiute numai de Dumnezeu, pentru că orice durere, orice suferinţă ne este trimisă pentru a spori duhovniceşte, pentru a ne întări, pentru a descoperi ce este răbdarea şi pentru a învaţa să mulţumim pentru tot ceea ce primim.

Pentru toate acestea, Maica Domnului să ne binecuvinteze şi să ne învrednicească să fim neobosiţi închinatori şi slujitori ai acestei Sfinte Icoane Îndrumătoare, ce se prăznuieşte ca sărbatoare în fiecare an pe 21 ianuarie.

Binecuvântare şi ajutor întru toate să se reverse peste toţi aceia care cu credinţă pentru Maica Domnului vor săvârşi la nevoie, dar şi cu bucurie Paraclisul Icoanei însoţit de Acatistul Bunei Vestiri.

Vă punem la inimă cuvintele minunatului nostru părinte Arsenie Papacioc: „să ştiţi că oricare ar fi motivul întristărilor şi al supărărilor, sunt numai de la draci! Cum e posibil să deznădăjduim când avem un frate atât de grozav şi de puternic, care este Hristos, şi o mamă atât de cuprinzătoare, peste tot, care e Maica Domnului! Avem pe Maica Domnului, dacă este atât e destul! Maica Domnului este o nouă lume, Maicii Domnului îi place să stea la căpătâiul dureroşilor, la căpătâiul suferinzilor, deşi stăpâneşte întreg cerul şi pământul. Este o enorm de mare greşeală aşa cum spuneam, să nu-i ceri nimic! E foarte supărată pe aceia care nu-i cer nimic. Aţi venit la un praznic ceresc sub oblăduirea, mângâierea, bucuria, nespus de marea veşnicie fericită a Maicii Domnului!
Aşa să vă ajute Dumnezeu prin mijlocirile Maicii Domnului!”

Pr. Liviu Ghengeaua,
Parohia „Sf. Mare Mc. Ecaterina”
Constanţa, 21 ianuarie 2012